

Відзначення Української Незалежності

З невимовною радістю та глибоким хвилюванням кілька місяців тому, в серпні 2021 року, ми відсвяткували 30 річчя незалежності України. Це відновлення незалежності в результаті розпаду СРСР, повстало раптово, до певної міри неочікувано і без пролиття крові. Протягом 30 років незалежності здобуто багато позитивних досягнень але залишились ще й негативні аспекти соціального стилу життя яких не вдалося викорінити повністю. Але протягом цих 30 років, на початку у тіні, а тепер зовсім явно нависає небезпека що українська незалежність не стійка бо міцніші держави, історично постійні вороги України, залишають на наші землі і ждуть слінного моменту щоб збройним нападом знищити нашу незалежність і зробити з нас знову невиразний, невідомий національний індивідуум, таким як ми були в час нашої першої незалежності в 1918-1921 роках. Саме тепер уже проливається кров в обороні нашої сучасної незалежності

До 1991 року українці, особливо українська діаспора у вільному світі відзначала 22 січня, як День Незалежності Української Держави, проголошення якої відбулося 22 січня 1918 року і 22 січня 1919 року коли Українська Національна Республіка з'єдналася із Західною Національною Республікою. Втрата цієї незалежності після понад трирічного існування була великою трагедією, яка принесла зі собою безліч жертв і руйну. Військо Молодої Республіки не було в силі побороти армії трьох ворожих наїзників. У додатку політичні наслідки мирних договорів у 20-их роках були для України нищівні. Українські домагання протягом переговорів були зігноровані. Могутні нації рішали майбутність мало відомих націй. Так Україна знову зазнала розподілу і її землі стали частиною СРСР, Польщі тощо.

Спогади про українську незалежність 22 січня 1918-1921 років жила в пам'яті і серцях народу понад 70 років. Наявне відзначення цієї істо-

торично важомої події було не тільки гостро заборонено в СРСР але й історичні факти перетворені, сфальсифіковані або знищені, а активних діячів цих подій страчено. У Галичині під час польської окупації збереглося більше але поширення даних і прилюдний вияв був обмежений. Залишилася тільки українська діаспора у вільному світі, яка могла зберегти це преважливе історичне досягнення для грядущих поколінь і що важливіше поширювати цю історичну правду світові.

Українці в Америці постійно слідкували за усіма проявами в Україні і старалися допомогти усім заходам рідним братам. Коли соціалісти залізна заслона закрила доступ та спілкування з рідними, українська діаспора та українські втікачі зі СРСР, які тимчасово опинилися в таборах для переселенців в Європі, зосередила всю свою енергію на інформування світу, а особливо Америку, про Україну, її історію, культуру тощо.

Кожного року майже по всіх містах Америки і подібно й в Канаді, Австралії, Європі, українці відзначували незалежність України 22 січня. Звичайно інформували про це відзначення мерів поодиноких міст, одержували від них офіційні проголошення, відбувалося піднесення українського прапора, організували концерти, наукові доповіді, пропагандистські марші проти соціалістичних злочинів тощо. У архівах нашої бібліотеки маємо ряд документів і фотографій які вказують на діяльність діаспори у цій галузі. Завдяки цим документам збережено факти про які ми бі не знали, а це частина нашої історії, яку нам наші вороги постійно нищать.

Любов Волинець

На світлинах: зразки документів про відзначення незалежності України у діаспорі, які знаходяться в архівах Українського музею і Бібліотеки у Стемфорді, КТ

